

der hurtigt, saaledes at vi meget snart kan faa Sagen ordnet, thi de Andragender, der foreligger rundt omkring fra, fra Gymnasier og Realskoler og fra private Kostskoler, gør det nødvendigt, at Spørgsmaalet maa tages op til hurtig Fremme.

Samtidig dermed bliver det ogsaa ganske nødvendigt at sørge for en bedre Undervisning paa Seminarierne. Folkeskolens Lærere har igennem adskillige Aar slaaet til Lyd for en bedre og fyldigere Undervisning paa Seminarierne, men der er ikke blevet gjort noget. Der trænges imidlertid i høj Grad til det, og nu er Spørgsmaalet blevet særlig brændende, idet Sammenslutningen mellem private Skoler og Folkeskolen er kommet i Gang. Der kommer nu en hel Række af de private Skolers Lærere, cand. mag.'erne, ind i Folkeskolen, og de skal smeltes sammen med Folkeskolens Lærere. Men de har hver sin Uddannelse, og vi har allerede mærket den Gnidning, som er fremkommet mellem Seminaristerne og cand. mag.'erne, vi har allerede faaet at føle, at det er vanskeligt at smelte disse to Kategorier af Lærere sammen. Intet vilde imidlertid være mere nedbrydende for Skoleundervisningen, end om der kom til at bestaa et daarligt Forhold mellem Folkeskolens hidtilværende Lærere og Privatskolens hidtilværende Lærere. Lige saa vel som vi nu, da denne Sammensmeltning er kommet i Gang, maa sørge for, at der ogsaa foregaar en Sammensmeltning mellem Børnene, at der ikke kommer en Splittelse der, en Skillevæg mellem dem, der kommer udefra, og dem, der tidligere har været i Folkeskolen, saaledes maa vi ogsaa sørge for, at der ikke kommer en Splittelse mellem Lærerpersonalet. Det vilde blive til ubodelig Skade for Børnenes Undervisning, om det skulde blive Tilfældet. Cand. mag.'erne staar jo med den fyldigere Undervisning, navnlig i Sprogene. Vel har en hel Del af Folkeskolens Lærere søgt at skaffe sig den Uddannelse, som de ikke har faaet paa Seminariet, gennem Privatundervisning og ved Hjælp af Statens Lærerhøjskole; men dette har ikke været nær nok til, at de kan staa ved Siden af cand. mag.'erne. De kan dog sikkert hver for sig udmærket godt gøre sig gældende. Cand. mag.'erne er i Regelen uddannede i nogle enkelte Fag, medens Folkeskolens Lærere er uddannede i mange Fag; men der er altid blandt disse Fag enkelte, som særlig tager Interessen fangen hos de enkelte Lærere, og som Folkeskolens Lærere særlig har gjort sig Umage for at faa

en fyldigere Uddannelse i. I Virkeligheden kunde man altsaa meget vel beskæftige hver paa sit Omraade. Nu er Forholdet imidlertid det, at de Realklasser og Mellemskoleklasser, som oprindeligt er oprettede indenfor Folkeskolen, vil blive inddraget under den højere Undervisning, og der vil altsaa cand. mag.'erne komme og gøre deres Fordringer gældende, medens de hidtilværende Lærere vil insistere paa at beholde denne Undervisning, da de hidtil har kunnet præstere det Arbejde, der skulde gøres, og har kunnet gøre det godt. Derfor maa Seminarierne indrettes saaledes, at der kan blive ydet en fyldigere Undervisning, saa at hver især kan gøre sig gældende paa sit Omraade, og at de to Faktorer kan smeltes sammen til en Enhed, saa der ikke skal ske nogen Splittelse hverken blandt Børnene eller blandt Lærerpersonalet.

Jeg skal nu forlade Skolevæsenet og vende mig til et helt andet Omraade, idet jeg vil gaa over til at tale lidt om vore firbenede Venner, om Dyrenes Beskyttelse, og jeg vil da særlig tale om Hestens Behandling. Der er vist ingen af de ærede Medlemmer, der i Løbet af det sidste Aar har kunnet færdes ude omkring uden at være pinlig berørt af at se, i hvilken elendig Tilstand vore Heste er, og naar vi saa husker paa, at Hesten er det af vore Husdyr, som vi forlanger det allerstængeste Arbejde af og paalægger det allerstørste Slid, er der god Grund til at tænke lidt over, hvad der kan gøres for disse vore Venner for at fri dem for at blive mishandlet. Jeg har selv, da jeg bor overfor en stor Oplagsplads med Brænde, mange Gange haft Løjlighed til at se, hvilke Misbrug Hesten er udsat for, og det skyldes i mange Tilfælde kun Uvidenhed hos dem, der skal behandle Dyrene. Enhver ung Knægt tror, at naar han blot faar en Pisk i Haanden, kan han køre et Par Heste. Der er her i vort Land en Forening, der hedder „Hestens Værn“, og den har taget et godt Arbejde op for at hjælpe Hestene og navnlig for at forebygge Misbrug af gamle udslidte Heste. Jeg ved, at der ude i Tørvemoserne baade i denne og i forrige Sommer er sket ganske forfærdelige Misbrug af Hestene, og jeg ved, at mange gamle Heste, som var blevet udrangeret og bestemt til Slagtning, alligevel er blevet solgt til Arbejde. De Mennesker, der har købt dem, har ikke anet, at det var gamle Heste, der var udrangerede, og som ikke længere skulde eller burde bruges. I Norge er man gaaet til at mærke